

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7Csp/99/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123208307
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2025:8123208307.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

7Csp/99/2023

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX D., právne zastúpený: JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, IČO: 31 954 448, proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s.; skráteneý názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, právne zastúpenému: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, 821 09 Bratislava, IČO: 53 255 739, v spore o určenie neprijateľných zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

7Csp/99/2023

I. Súd určuje, že zmluvná podmienka v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. k žiadosti o vydanie splátkovej karty Quattro číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.03.2011, uvedená v článku 9 zodpovednosť za škodu v bode 59 v znení: „Klient zodpovedá za škodu, ktorá súvisí s neautorizovanými transakciami a ktorá bola spôsobená použitím stratenej, odcudzenej alebo zneužitej karty neoprávnenou osobou v dôsledku nedbanlivosti klienta pri zabezpečení personalizovaných bezpečnostných prvkov do výšky 100 eur.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

II. Žalobca má vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

7Csp/99/2023

1. Rozsudkom Okresného súdu Prešov č. k. 7Csp/99/2023-82 zo dňa 10.04.2024 súd rozhodol, že zmluvná podmienka, uvedená v Žiadosti o vydanie Splátkovej karty Quattro, č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 21.03.2011, v článku VI. Vyhlásenia Klienta, bod 6, v časti: „Podpisom tejto Žiadosti dobrovoľne vyhlasujem a potvrdzujem nasledovne: Súhlasím so spracúvaním mojich osobných údajov v rozsahu uvedenom v tejto Žiadosti Bankou a/alebo CFH a ďalšími subjektmi uvedenými v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. (ďalej len „OP“) a Bankou a/alebo CFH poverenými osobami uvedenými na internetovej stránke Banky a/alebo CFH, za účelom

overovania mojej úverovej spôsobilosti, kontroly rizika budúcich obchodov, plnenia Zmluvy a ďalších účelov uvedených v OP. Súhlas udeľujem v súlade so zákonom č. 428/2002 Z.z. na dobu 10 rokov od podpisu Žiadosti. V prípade vzniku záväzkového vzťahu súhlas udeľujem na dobu trvania záväzkového vzťahu a na dobu 10 rokov od zániku tohto záväzkového vzťahu.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Súd určil, že zmluvná podmienka, uvedená v Žiadosti o vydanie Splátkovej karty Quatro, č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 21.03.2011, v článku VI. Vyhlásenia Klienta, bod 9, v časti: „Podpisom tejto Žiadosti dobrovoľne vyhlasujem a potvrdzujem nasledovné: Vyhlasujem, že pred podpisom tejto Žiadosti som sa oboznámil s (a) OP, ktoré sú súčasťou tejto Žiadosti, súhlasím s nimi a zaväzujem sa ich dodržiavať, (b) Cenníkom, ktorý je prílohou tejto žiadosti, Štandardnou úrokovou sadzbou a Sankčnou úrokovou sadzbou a spôsobom ich určenia, (c) zmluvnými podmienkami prostredníctvom Formulára pre štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, ktorý mi bol písomne doručený a prevzal som ho.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Súd určil, že zmluvná podmienka v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. k Žiadosti o vydanie Splátkovej karty Quatro, č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 21.03.2011, uvedená v článku V. Zúčtovanie, úhrada a platba, v bode 27., v časti: „V prípade uvedenia nesprávneho čísla účtu alebo variabilného symbolu na platobnom príkaze bude Banka považovať úhradu za nezrealizovanú.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Súd určil, že zmluvná podmienka v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. k Žiadosti o vydanie Splátkovej karty Quatro, č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 21.03.2011, uvedená v článku V. Zúčtovanie, úhrada a platba, v bode 27., v časti: „Klient určuje a súhlasí s tým, že Banka priradí platby k záväzkom Klienta v poradí úroky, poplatky, istina.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Súd určil, že zmluvná podmienka v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. k Žiadosti o vydanie Splátkovej karty Quatro, č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 21.03.2011, uvedená v článku V. Zúčtovanie, úhrada a platba, v bode 27., v časti: „Banka je oprávnená započítať pohľadávky Banky voči pohľadávkam Klienta, a to aj vtedy, ak niektorá pohľadávka Banky ešte nie je splatná alebo bola premlčaná.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Súd určil, že zmluvná podmienka v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. k Žiadosti o vydanie Splátkovej karty Quatro, č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 21.03.2011, uvedená v článku V. Zúčtovanie, úhrada a platba, v bode 32., v časti: „Ak Deň splatnosti prípadne na deň pracovného pokoja, je Klient povinný dlžnú sumu uhradiť v posledný pracovný deň pred Dňom splatnosti.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Súd určil, že zmluvná podmienka v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. k Žiadosti o vydanie Splátkovej karty Quatro, č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 21.03.2011, uvedená v článku V. Zúčtovanie, úhrada a platba, v bode 36., v znení: „V prípade, že Klient do Dňa splatnosti neuhradí Povinnú splátku, Banka má právo (b) účtovať administratívny poplatok za správu rizikovej pohľadávky v súlade s platným Cenníkom.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

Súd určil, že zmluvná podmienka v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. k Žiadosti o vydanie Splátkovej karty Quatro, č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 21.03.2011, uvedená v článku XI. Mimosúdne riešenie sporov a Rozhodcovská doložka, v bode 71., v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú zo Zmluvy a v súvislosti s ňou budú riešené dohodou strán. Na vyriešenie akéhokoľvek sporu, nároku alebo rozporu vzniknutého zo Zmluvy alebo v súvislosti s ňou (vrátane všetkých otázok týkajúcich sa jej existencie, platnosti alebo ukončenia, ďalej len spory) Klientovi Banka týmto ponúka návrh na riešenie týchto sporov

prostredníctvom Stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej bankovej asociácie. V prípade, že tento návrh nie je zo strany Klienta preukázateľne odmietnutý do 30 dní od uzatvorenia Zmluvy, Banka považuje rozhodcovskú zmluvu, formou rozhodcovskej doložky, za uzavretú a spory bude riešiť Stály rozhodcovský súd Slovenskej bankovej asociácie podľa jeho rozhodcovských pravidiel, ktoré sa na základe tohoto odkazu stávajú súčasťou Zmluvy. Sídлом rozhodcovského konania bude Bratislava.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

V prevyšujúcej časti žalobný návrh žalobcu zamietol. Žalobcovi priznal vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 60%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 13Csp/37/2024-209 zo dňa 22.01.2025 Krajský súd v Prešove rozhodol tak, že mení rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. v spojení s opravným uznesením, ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol, a to tak, že určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. k Žiadosti o vydanie Splátkovej karty Quatro, č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 21.03.2011, článok XIII. Záverečné ustanovenia, bod 82., v znení: „Klient súhlasí s tým, že z dôvodu bezpečnosti môžu byť telefonické hovory s Klientom v telefónom centre automaticky nahrávané a Klient súhlasí s použitím týchto záznamov ako dôkazu v prípade reklamácie alebo sporu“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a zrušil rozsudok vo výroku II. v spojení s opravným uznesením, ktorým súd zamietol žalobu v časti o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v Obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. k Žiadosti o vydanie Splátkovej karty Quatro, č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 21.03.2011, článok IX. Zodpovednosť za škodu, bod 59., v znení: „Klient zodpovedá za škodu, ktorá súvisí s neautorizovanými Transakciami a ktorá bola spôsobená použitím stratenej, odcudzenej alebo zneužitej Karty neoprávnenou osobou v dôsledku nedbanlivosti Klienta pri zabezpečení personalizovaných bezpečnostných prvkov do výšky 100 EUR.“, a v súvisiacom výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Krajský súd v Prešove vo svojom rozhodnutí spisová značka 13CoCsp/37/2024 bol toho názoru, že zamietajúci výrok súdu v časti pokiaľ ide o nahrávanie telefonickú komunikáciu a použitie záznamu ako dôkazu, nebol správny. Na rozdiel od súdu prvej inštancie odvolací súd zastával názor, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav, avšak v uvedenej predmetnej zmluvnej podmienke ju nesprávne vyhodnotil. Odvolací súd je toho názoru, že predmetná zmluvná podmienka je jednoznačne len v prospech žalovaného, keďže z podmienky tak, ako je formulovaná, nevyplýva, že je povinnosťou veriteľa zaznamenávanú komunikáciu vydať spotrebiteľovi, ak by táto mala svedčiť v jeho prospech, teda v neprospech žalovaného ako veriteľa. Ak by chcel žalobca uniesť v prípadnom spore dôkazné bremeno, musí mu veriteľ túto komunikáciu predložiť, čo však predmetné ustanovenie zmluvnej podmienky veriteľovi neukladá a teda dlžníkovi nezabezpečuje. Z danej zmluvnej podmienky a tu je potrebné prisvedčiť argumentácii žalobcu, nie sú zrejmé všetky okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na jej neskoršiu možnú realizáciu vrátane podmienok ukončenia dispozície s ňou aj s ohľadom na ochranu osobných údajov. Vychádzajúc z generálnej prezumpcie odvolací súd zastával názor, že pokiaľ žalovaný nepreukázal opak spočívajúci v založení nižšej úrovne, respektíve miery nerovnováhy, tak zmluvná podmienka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Na základe uvedeného odvolací súd postupom podľa § 388 ods. 1 C.s.p. v danom výroku zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa a určil neprijateľnosť tejto zmluvnej podmienky uvedenej v obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s., a to v článku 13 záverečné ustanovenia, bod 82. Pokiaľ ide o zodpovednosť za škodu, odvolací súd zastával názor, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav, avšak nedostatočne sa vysporiadal s relevantnou právnou úpravou, čo napadnutý rozsudok vo výroku číslo II. činí nezrozumiteľným a nepreskúmateľným. Odvolací súd uviedol, že svojim jazykovým znením takmer identicky prenáša do obchodných podmienok dikcie ustanovenia § 12 ods. 1 zákona číslo 492/2009, čo súd prvej inštancie správne poznamenal. Pre posúdenie neprijateľnosti však bolo potrebné podľa názoru odvolacieho súdu skúmať úpravu § 12 zákona číslo 492/2009 Z.z. o čosi komplexnejšie a v záujme zodpovedať otázku, či na klienta neprenáša generálne objektívnu povinnosť

znášať stratu až do 100 eur, ktorá súvisí so všetkými neautorizovanými platobnými operáciami a ktorá je spôsobená použitím strateného alebo odcudzeného platobného prostriedku alebo zneužitím platobného prostriedku neoprávnenou osobou v dôsledku nedbanlivosti platiteľa pri zabezpečovaní personalizovaných bezpečnostných prvkov a to nad rámec zákona. Odvolací súd dal do pozornosti súdu prvej inštancie predovšetkým § 12 ods. 3 zákona 492/2009, ktorý pojednáva o zbavení povinnosti klienta znášať stratu. Za týmto účelom rozsudok v tejto časti zrušil a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie s tým, že súd prvej inštancie má náležite reflektovať prezentované výhrady odvolacieho súdu a v danej veci rozhodnúť.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu a zistil tento skutkový stav:

5. Žalovaný potvrdil dňa 21.03.2011 žiadosť žalobcu o vydanie splátkovej karty Quattro 01.03.2011, z predmetnej karty čerpal finančné prostriedky vo výške 8.229,56 eur a uhradil sumu vo výške 10.350 eur. Žalovaný sa podľa tvrdení žalobcu na jeho úkor obohatil o sumu 2.120,44 eur, čo však nie je predmetom tejto žaloby. Žalobca k žalobe predložil súdu žiadosť o vydanie platobnej karty Quattro, z ktorej pre súd vyplynulo, že mu bol poskytnutý predschválený úverový rámec 1.200 eur, ktorý sa zaviazal splácať v štandardnej mesačnej splátke 40 eur, pri štandardnej úrokovej sadzbe 1,90% ročne. Neoddeliteľnou súčasťou boli aj obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou a.s. Zároveň žalobca k žalobe predložil aj výpis zo splátkového účtu, z ktorého vyplývajú debetné transakcie 10.350 eur a kreditné transakcie 10.350 eur. Z predmetnej karty vyčerpal žalobca finančné prostriedky vo výške 8.229,56 eur.

6. Predmetom tohto sporu po zrušení veci Krajským súdom v Prešove a ktorého rozhodnutím je súd v zmysle § 391 C.s.p. viazaný, tak zostala zmluvná podmienka, ktorú žalobca žiadal vyhlásiť za neprijateľnú uvedená v žiadosti o vydanie splátkovej karty Quattro číslo 0039228993 zo dňa 21.03.2011 v článku 9 zodpovednosť za škodu v bode 59 v znení: Klient zodpovedá za škodu, ktorá súvisí s neautorizovanými transakciami a ktorá bola spôsobená použitím stratenej, odcudzenej alebo zneužitej karty neoprávnenou osobou v dôsledku nedbanlivosti klienta pri zabezpečení personalizovaných bezpečnostných prvkov do výšky 100 eur. Súd je toho názoru, že táto zmluvná podmienka v zmluvnej dokumentácii žalovaného je neprijateľnou.

7. Podľa § 12 ods. ods. 1 Zákona číslo 492/2009 Z.z. o platobných službách v znení účinnom ku dňu 21.03.2011 (ďalej len Zákon č. 492/2009 Z.z.), platiteľ znáša stratu až do 100 eur, ktorá súvisí so všetkými neautorizovanými platobnými operáciami a ktorá je spôsobená použitím strateného alebo odcudzeného platobného prostriedku alebo zneužitím platobného prostriedku neoprávnenou osobou v dôsledku nedbanlivosti platiteľa pri zabezpečovaní personalizovaných bezpečnostných prvkov podľa § 26 písm. c), ak odseky 2 až 4 neustanovujú inak.

Vytvoriť odkaz

8. Podľa § 12 ods. 2 Zákona č. 492/2009 Z.z., platiteľ znáša všetky straty súvisiace s neautorizovanými platobnými operáciami, ak boli zapríčinené jeho podvodným konaním, úmyselným nesplnením jednej alebo viacerých povinností podľa § 26 alebo nesplnením jednej alebo viacerých povinností podľa § 26 v dôsledku jeho hrubej nedbanlivosti. V takýchto prípadoch sa neuplatňuje ustanovenie odseku 1.

Vytvoriť odkaz

Odkaz bol skopírovaný do schránky

Kopírovať

9. Podľa § 12 ods. 3 Zákona č. 492/2009 Z.z., platiteľ neznáša nijaké finančné dôsledky vyplývajúce z použitia strateného, odcudzeného alebo zneužitého platobného prostriedku od okamihu oznámenia skutočnosti podľa § 26 písm. b) okrem prípadov, keď konal podvodným spôsobom.

10. Podľa § 12 ods. 4 Zákona č. 492/2009 Z.z., ak poskytovateľ platobných služieb nezabezpečí technické prostriedky na plnenie oznamovacej povinnosti týkajúcej sa strateného, odcudzeného alebo zneužitého platobného prostriedku ako to vyžaduje ustanovenie § 27 ods. 1 písm. c), platiteľ nenesie

zodpovednosť za finančné dôsledky vyplývajúce z použitia tohto platobného prostriedku okrem prípadov, keď konal podvodným spôsobom.

11. Podľa § 12 ods. 5 Zákona č. 492/2009 Z.z., ustanovenia odsekov 1 až 4 sa nevzťahujú na elektronické peniaze, ak poskytovateľ platobných služieb platiteľa nemá možnosť zablokovať platobný účet alebo zablokovať elektronické zariadenie, ktoré uchováva elektronické peniaze.

12. Súd sa v celom rozsahu stotožňuje s právnym názorom, ktorý vyjadril vo svojom rozhodnutí Krajský súd v Prešove spisová značka 13CoCsp/37/2024 zo dňa 22.01.2025, pričom cituje body 37 a 38 tohto odôvodnenia z ktorých vyplýva: „ V prípade namietanej zmluvnej podmienky odvolací súd uvádza, že svojim jazykovým znením takmer identicky prenáša do obchodných podmienok dikciu ustanovenia § 12 ods. 1 zákona č. 492/2009 Z. z., čo súd prvej inštancie správne poznamenal. Pre posúdenie neprijateľnosti však bolo potrebné podľa názoru odvolacieho súdu skúmať právnu úpravu § 12 zákona č. 492/2009 Z. z. o čosi komplexnejšie, v záujme zodpovedať otázku, či na klienta (spotrebiteľa) neprenáša generálne objektívnu povinnosť znášať stratu až do 100,- eur, ktorá súvisí so všetkými neautorizovanými platobnými operáciami a ktorá je spôsobená použitím strateného alebo odcudzeného platobného prostriedku alebo zneužitím platobného prostriedku neoprávnenou osobou v dôsledku nedbanlivosti platiteľa pri zabezpečovaní personalizovaných bezpečnostných prvkov, a to nad rámec zákona. Odvolací súd dáva v tejto súvislosti do popredia predovšetkým § 12 ods. 3 zákona č. 492/2009 Z. z., ktorý pojednáva o zbavení povinnosti klienta znášať stratu. Nateraz sa pritom javí, že daný zákonný deliberačný dôvod v prospech spotrebiteľa namietaná zmluvná podmienka nezohľadnila, zároveň súd prvej inštancie tomu nevenoval dôslednú pozornosť, aj keď sa jednalo o podstatnú skutkovú a právnu okolnosť preskúmvanej veci. Do vzájomnej konfrontácie je pritom nevyhnutné postaviť body 58. a 59. Obchodných podmienok a posúdiť, či bod 58. vylučuje povinnosť klienta znášať stratu od okamihu oznámenia straty, odcudzenia alebo zneužitia karty aj v prípade jeho nedbanlivostného konania, čo nateraz nie je možné konštatovať z výsledkov vykonaného dokazovania. Naďalej ostáva preto sporné, či namietaná zmluvná podmienka v bode 59. Obchodných podmienok nezakladá hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa. Ak by sa totiž vykonaným dokazovaním preukázalo, že aplikovaním bodu 59. Obchodných podmienok by spotrebiteľ bol povinný v prípade nedbanlivostného konania znášať stratu na finančných prostriedkoch až do výšky 100,- eur aj v prípade, že k strate došlo od okamihu oznámenia skutočnosti podľa § 26 písm. b) zákona č. 492/2009 Z. z., uvedený postup žalobcu sa zdá byť v rozpore s § 12 ods. 3 zákona č. 492/2009 Z. z.. Nemožno pritom tiež opomínať, že namietaná zmluvná podmienka tvorí súčasť žalobcom koncipovaných formulárových obchodných podmienok, ktoré neboli so spotrebiteľom individuálne dojednané a spotrebiteľ nemohol ich obsah žiadnym spôsobom meniť, len sa im podriaďiť v záujme získania poskytovanej služby banky.“

13. Na doplnenie tejto argumentácie súd uvádza, že táto zmluvná podmienka je obsiahnutá v obchodných podmienkach pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet, pričom je písaná veľmi malým písmom, ktoré je podľa názoru súdu bez optických pomôcok nečitateľné a už z tohto dôvodu je možné posúdiť ich neprijateľnosť ako celok. Čo sa týka tejto zmluvnej podmienky, upravuje zodpovednosť za škodu, pričom je možné sa stotožniť v celom rozsahu s argumentáciou žalobcu vrátane rozhodnutia odvolacieho súdu, kde žalovaný do týchto zmluvných podmienok včlenil iba § 12 ods. 1 zákona číslo 492/2009 Z.z. o platobných službách. Ak by žalovanému išlo o dodržanie platnej právnej úpravy, tak by prepísal do obchodných podmienok celé zákonné ustanovenie § 12 Zákona číslo 492/2009 Z.z. Žalovaný z platnej právnej úpravy vybral len časť, ktorá zaťažuje spotrebiteľa s vynechaním tej časti právnej úpravy, ktorá spotrebiteľa zodpovednosti zbavuje, čím podľa názoru súdu vytvoril dojem, že spotrebiteľ zodpovedá za škodu vždy a bez akejkoľvek výnimky. Takýto postup žalovaného okrem neprijateľnosti predmetnej zmluvnej podmienky svedčí podľa názoru súdu aj o nekalej obchodnej praktike. Obdobnú zmluvnú podmienku už súdy vo vzťahu k žalovanému posúdili ako neprijateľnú, pričom je možné citovať z rozhodnutí Okresného súdu Prešov spisová značka 24C/86/2015 z 03.11.2016 a rozsudku Okresného súdu Svidník 7Csp/51/2018 z 05.06.2019, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu Prešov 13Co/97/2019 z 09.07.2020.

14. Súd zdôrazňuje, že článok 3 ods. 1 Smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že pojem značná nerovnováha ku škode spotrebiteľa treba posúdiť na základe analýzy vnútroštátnych právnych predpisov uplatňovaných v prípade absencie dohody medzi zmluvnými stranami s cieľom posúdiť či a prípadne v akej miere je právne postavenie spotrebiteľa vyplývajúce zo zmluvy nevýhodnejšie než právne postavenie zakotvené v platnom vnútroštátnom práve. Zároveň sa zdá, že sa na tieto

účely je relevantné preskúmať právne postavenie uvedeného spotrebiteľa z hľadiska, ktoré má podľa vnútroštátnej právnej úpravy k dispozícii na zabránenie uplatňovaniu nekalých podmienok. Na účely určenia, či dôjde k nerovnováhe napriek požiadavke dôvery treba preveriť či predajca alebo dodávateľ, ktorý zaobchádza so spotrebiteľom čestne a rovnocenne, mohol rozumne očakávať, že by tento spotrebiteľ súhlasil s dotknutou podmienkou po individuálnom dojednaní. Článok 3 ods. 3 smernice sa má vykladať v tom zmysle, že príloha, na ktorú odkazuje toto ustanovenie obsahuje len orientačný a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré možno považovať za nekalé. Zároveň súd môže citovať z rozhodnutia Krajského súdu v Prešove 6Co/161/2011: „Spotrebitelia môžu právom očakávať, že zmluvné podmienky koncipované v rámci štandardnej typovej zmluvy ich nezaväzujú pokiaľ sú nevýhodnejšie oproti právnej úprave podľa Občianskeho zákonníka. Ide o akúsi jednostrannú kogentnosť ustanovení Občianskeho zákonníka v záujme vyššej ochrany pri štandardných typových zmluvách. Treba však povedať, že ak sa neberie do úvahy výber programu a podpis, tak spotrebiteľ takmer žiadnym spôsobom neparticipuje na koncipovaní zmluvy. Preto sa dá plne pochopiť pomerne silná ochrana spotrebiteľov, ktorú slovenský zákonodarca zakotvil v § 54 Občianskeho zákonníka. Faktická nerovnosť medzi dodávateľom a spotrebiteľom pri vzájomnej kontraktácii je zjavná a viaceré rozhodnutia súdneho dvora na to poukazujú (C-168/05).“

15. Preskúmaním obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, ktoré boli súčasťou žiadosti o vydanie splátkovej karty Quattro zo dňa 21.03.2011 súd zistil, že tieto žalobcom ako dlžníkom nie sú vôbec podpísané. Samotný článok 9, bod 59 je písaný takmer milimetrovým písmom. Tieto obchodné podmienky neboli podpísané žalobcom ako dlžníkom, a teda je možné konštatovať, že táto zmluvná podmienka nebola individuálne dohodnutá so žalobcom ako spotrebiteľom a o následkoch nebol žalobca vôbec zo strany veriteľa poučený. Navyše, treba povedať, že ide o formulárový typ obchodných podmienok, ktoré automaticky sú predkladané dlžníkom z úverového vzťahu bez toho, aby mali možnosť ich čítať a dopodrobna sa s nimi oboznámiť. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že požiadavka transparentnosti zmluvných podmienok stanovená v článku 4 ods. 2 a článku 5 Smernice 93/13, ktoré majú inak zhodný obsah, nemôže byť obmedzená len na ich zrozumiteľnosť formálneho a gramatického hľadiska (rozsudok Kasler a Kaslerne Rabai EU C-214:282 body 69 a 71, na ktoré súd poukazuje).

16. Z vyššie uvedených dôvodov tak súd žalobe žalobcu aj v časti určenia tejto zmluvnej podmienky ako neprijateľnej v celom rozsahu vyhovel.

17. O trovách konania súd rozhodol postupom podľa § 255 ods. 1 C.s.p. Žalobca bol v celom rozsahu úspešný, z tohto dôvodu súd vyslovil, že má nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalovanému v rozsahu 100%. O ich výške bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku postupom podľa § 262 C.s.p.

Poučenie:

7Csp/99/2023

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že
a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.